

οἰώμεθα πάντα τά τ' ἐν Λακεδαίμονι καὶ τὰ τῆδε πρὸς τὸν 5
πόλεμον μάλιστα βλέποντας Λυκοῦργόν τε καὶ Μίνω
τίθεσθαι τὰ νόμιμα.

ΚΛ. Τὸ δὲ πῶς χρῆν ἡμᾶς λέγειν ;

ΑΘ. Ὡσπερ τό τε ἀληθές οἶμαι καὶ τὸ δίκαιον ὑπ' εὐη-
θείας διαλεγόμενους λέγειν, οὐχ ὡς πρὸς ἀρετῆς τι μόριον, e
καὶ ταῦτα τὸ φαυλότατον, ἐτίθει βλέπων, ἀλλὰ πρὸς πᾶσαν
ἀρετὴν, καὶ κατ' εἶδη ζητεῖν αὐτῶν τοὺς νόμους οὐχ ἅπερ
οἱ τῶν νῦν εἶδη προτιθέμενοι ζητοῦσιν. Οὐ γὰρ ἂν ἕκαστος
ἐν χρεῖα γίγνηται, τοῦτο ζητεῖ νῦν παραθέμενος, ὁ μὲν τὰ 5
περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων, ὁ δὲ τῆς αἰκίας πέρι, ἄλλοι
δὲ ἄλλ' ἅττα μυρία τοιαῦτα· ἡμεῖς δὲ φαμεν εἶναι τὸ περὶ
νόμους ζήτημα τῶν εὖ ζητούντων ὡσπερ νῦν ἡμεῖς ἠρξά- 631 a
μεθα. Καὶ σοῦ τὴν μὲν ἐπιχείρησιν τῆς ἐξηγήσεως περὶ
τοὺς νόμους παντάπασιν ἄγαμαι· τὸ γὰρ ἀπ' ἀρετῆς ἄρ-
χεσθαι, λέγοντα ὡς ἐτίθει ταύτης ἕνεκα τοὺς νόμους, ὀρθόν·
ὅτι δὲ πάντα εἰς μόριον ἀρετῆς, καὶ ταῦτα τὸ σμικρότατον, 5
ἐπαναφέροντα ἔφησθ' αὐτὸν νομοθετεῖν, οὔτε ὀρθῶς ἔτι μοι
κατεφάνης λέγων τὸν τε ὕστερον νῦν λόγον τοῦτον πάντα
εἴρηκα διὰ ταῦτα. Πῆ δὴ οὖν σε ἔτ' ἂν ἐβουλόμην διελό-
μενον λέγειν αὐτός τε ἀκούειν ; βούλει σοι φράζω ; b

ΚΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΑΘ. « ὦ ξένε, » ἔχρην εἰπεῖν, « οἱ Κρητῶν νόμοι οὐκ
εἰσὶν μάτην διαφερόντως ἐν πᾶσιν εὐδόκιμοι τοῖς Ἑλλησιν·
ἔχουσιν γὰρ ὀρθῶς, τοὺς αὐτοῖς χρωμένους εὐδαίμονας ἀπο- 5
τελοῦντες. Πάντα γὰρ τὰγαθὰ πορίζουσιν. Διπλᾶ δὲ ἀγαθὰ